

ZAHRAŇIČÍ

in.ihned.cz/zahranici

Informace

Velmi slušnou porci informací můžete načerpat ještě před cestou z webu slovinské turistické centrály:

www.slovenia.info

stránky regionu slovinské Istrie:

www.slo-istra.com

stránky města Koper:

www.koper.si

stránky města Piran:

www.piran.si

→ Capodistria. Samo centrum má do ruchu přístavu hodně daleko, spíš působí dost ospale. Až dojdete do samého středu, čeká vás místní ozdoba – Pretoriánský palác s levým gotickým a pravým renesančním křídlem, byť datum jejich vzniku dělilo jen třicet let ve druhé polovině 15. století. Hned naproti se tyčí dominantní věž katedrály sv. Nazaria, největší v zemi. Vyplatí se vystoupat na její vrchol: přehlednete celé pobřeží, nahlédnete do Terstu, koperský přístav jako na dlani, a dole pod sebou máte koberec červených střech skoro jako v Dubrovniku.

Jen těžko uvěřit, že ještě do 19. století se centrum nacházelo na ostrově, který se pak spojil přes mělčinu s pevninou. V 6. století sem uprchli Římané právě z oblasti Terstu před invazí Lombardů, ale ti zanedlouho došli i sem. Už od 10. století se tu obchodovalo s Benátkami, které měly rozhodující vliv, a díky nim město vzkvétalo. Roku 1278 se stal Koper součástí Benátské republiky.

Ovšem toto jméno přišlo až po druhé světové válce, kdy odsud většina původních italských obyvatel uprchla jako z celé Istrie.

Izola: šarm na poloostrovku

Malé městečko Izola se ukrývá za prvním kopcem od Koperu, ale jakmile se vám dostane do zorného pole, je to láska na první pohled. Okupuje poloostrov vybíhající do moře a nad červenými střechami se zdvihá bílá kostelní věž. I tihle býval původně ostrůvek. Ostatně, italské jméno Isola nic jiného než ostrov neznámá. Římané tu založili přístav a pak se dějiny opakovaly i s Benátskou republikou, moc malý kousek, aby tomu bylo jinak. Během francouzské okupace počátkem 19. století přišla Izola o hradby i o ostrovní izolaci: kameny se použily na zasypání moře. Ale šarm jí vydržel i do 21. století.

To nemohlo zůstat bez povšimnutí. Turisté sem hojně míří a vedle kamenných uliček – jak jinak – se jim nabízí nespočet kavárniček a vyhlášených restaurací s rybími a vůbec mořskými specialitami. Z nábřeží přitom můžete pozorovat vznášející se lodky a jachty kotvící v malé zátocce.

Za Izolou, nad níž si v kopci ještě nezapočítejte z malého parkoviště udělat skutečně luxusní záběr městečka na poloostrovku, čeká trocha přírody. Tě je totiž zasvěcen sousední a další cíp země. Přírodní rezervace Strunjan se pyšní především stejnojmennými flyšovými útesy, dosahujícími výšky 80 m, údajně vůbec nejvyššími svého druhu na celém jaderském pobřeží. Po turistické stezce si můžete rezervaci se zelenou vegetací nad útesy projít.

FOTO: BOBO, SLOVENIA TOURIST BOARD

Piran: benátská perla

A další poloostrov, ten největší. A na jeho cípu další město. Pokud byste měli čas navštívit jen jedno, pak není pochyb, že to musí být právě Piran. Starověké městečko jen o něco větší než Izola si uchovalo středověký půdorys úzkých uliček i natěsnaných kamenných domů, které na pobřežní promenádě vystavují na odiv barevné fasády.

Katedrála sv. Jiří se vypíná na pahorku nad centrem, vcelku zachovalé hradby z 15. a 16. století se táhnou na zeleném kopci o něco výš. Vedle katedrály samotné má Piran ještě dalších osm kostelů! Jestliže prvky benátské architektury byly v předešlých městech patrné, tady se jejich ladnost projevuje takřka bez skrupulí. Zvláště ústřední náměstí Tarti-

FOTO: J. SKOK, SLOVENIA TOURIST BOARD

Socha hudebníka Tartiniho a věž katedrály zdobí piranské centrum.